

4. ster

weet je wel wie ik ben?
fier heft duif haar kop op.
een ster!
de ster van de krant.
ik vlieg uit,
ga op reis
en maak dan een stuk.
een stuk voor de krant.
ik win prijs na prijs na prijs.
kijk maar.

duif wijst naar een kop in de krant.
de duif op de berg, leest muis.

die duif klom heel hoog, zegt duif.
geen duif vloog ooit zo hoog.
ze zat op een wolk.
ik schreef dat stuk voor de krant
en ik won een prijs.

en toen zat jij op een wolk, zegt muis.
nee, zegt duif, ik was blij.
dat zei ik toch, lacht muis.

duif slaat een blad om.
de duif op zee, ziet muis staan.
wat fijn, duif.
dook ze diep?

nee, zegt duif.
ze dreef.
geen duif dreef ooit zo ver op zee.
maar toen zonk ze.

ging ze dood? vraagt muis.
nee, zegt duif.
ze dronk wat te veel.

sneu voor je, zegt muis.
je kreeg vast maar een troost-prijs.
wat denk je wel, zegt duif.
en ze zet een borst op.
mijn stuk kreeg de hoofd-prijs.

weer draait duif een blad om.

de duif in het woud, leest muis.
een woud!
dat is pas gaaf.

gaaf?
de stem van duif zakt:
dat woud was diep en zwart.
zwart als de nacht.
je zag er geen pluis.

maar jij zag vast iets, zegt muis.
want jij geeft licht.

wat zeg je nou? vraagt duif.

je bent toch een ster, piept muis.
een ster in de nacht.

ja, dat zei ik toch al, zegt duif.
ik schreef dat stuk
en ik won weer een prijs.

dacht ik niet, lacht muis.

